Ч. 67. Четвер 7 цьвітня (25 марта) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і **Адміністрация**: улица Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Найблизший дневний порядок палати послів.— До ситуациї. — З росийскої Думи.

Найблизше засїдане палати послів відбуде ся в четвер слїдуючого тижня, дня 14 с. м. о годинї 3-ій по полудни. На дневнім порядку того засїданя уміщено отсї справи: Перше читанє правительственного предложеня в справі повновласти до затягненя 182 мілїонів корон позички; перше читанє службової прагматики; перше читанє правительственного предложеня о змінї реґуляміну; перше читанє правительственного предложеня в справі утвореня ц. к. австрийского корпусу ветеранів; справозданє комісиї в справі підвисшеня вільного від екзекуциї мінімум екзистенциї урядників і верифікация деяких виборів.

Весняна сесия ради державної має тревати з виїмком короткої перерви на рускі великоднї сьвята від дня 14 цьвітня до 14 мая. — Против дневного порядку першого засїданя зголосили застереженя чеські аґрариї. То застереженє зовсїм безосновне, бо президентови прислугує право установляти дневний порядок, а против того перед лат. великоднем нїхто не підносив голосу. Коли би славяньскій Унїї повело ся спинити полагодженє позички, тодї положенє заострило би ся і довело до кризи, бо як Korr. Austria з християньских суспільних кругів впевняє, правительство рішене на найкрайнїйші послїдовности. Певно, отже на засїданю 14-го цьвітня прийде до борби при голосованю о дневний порядок. Крім того мало би бути полагоджене також предложенє про італїяньский правничий виділ і деякі инші начерки законів. Що до инших справ палата не вийде поза перші читаня, а точка тяжкости перенесе ся до комісий. Християньскі суспільники настають на те, щоби особливо роботи комісиї для суспільного обезпеченя поступали скорше вперед, щоби розпочато ще в сїй сесиї справу сталої реформи реґуляміну і передискутовано і щоби предложенє про службову праґматику відослано без першого читаня до комісиї і ухвалено в палатї в другім і третім читаню; що до полїтичного положеня, то має бути задержаний status quo і не буде доповненя кабінету міністрами земляками анї его обнови.

Деякі зміни в тих справах мали би бути підготовлені по зелених сьвятах, але дотичних рішень не переведено би ще в лїтї. Християньскі суспільники будуть піддержувати домаганя инших нїмецких сторонництв, щоби над язиковими предложенями правительства переведено розправу в комісиї і зроблять все можливе, щоби зломити опір Чехів против відосланя тих предложень до комісиї. Про сесию ческого сойму, а також инших краєвих соймів перед зелеными сьвятами або по сьвятах нема мови, і про се подумало би правительство аж по скінченю весняної сесиї державної ради. Тепер буде правительство лише дбати, щоби в державній радї підготовити до певної міри зближенє між Нїмцями і Чехами, щоби довести національно полїтичну комісию до якоїсь роботи.

Росийска Дума радила дня 2 с. м. над буджетом артилєриї. В часї тих розправ заявила ся Дума також за утворенєм воздушної фльотилї. Постановлено призначити на розписанє нагород 25.000 рублїв за машину до лїтаня тяжшу від воздуха. Товариш мінїстра війни заповів, що в маю відбудуть ся ріжні проби лїтаня в Петербурзї і инших росийских містах. Референт Звеґінцев предложив внесенє на счеркненє 16 мілїонів з предложеня правительственного, а бесїдник кадетів домагав ся

---

34)

ПІРАТ.

З анґлїйского — капітана **Маррията**.

(Дальше).

Гевкурст знав, що при найблизшій нагодї висадять его на берег і тому рішив ся погубити шунер, хоч би сам мав при тім утратити житє. Длятого виїхав поза дорогу просто на скали. За хвилю, коли в'їхав з дороги, ударив собою корабель кілька разів тяжко о скали; при третім ударі повернув ся боком просто до вітру і перехилив ся: острий конець коралевої скали передїравив тонку стїну і вода струєю почала вливати ся до середини.

В тій хвили залягла мертва тишина між розбишаками.

— Хлопцї — сказав Гевкурст — я робив, що міг, а тепер можете мене вкинути в море, коли хочете! То не була моя вина, лиш той всему винен — додав, показуючи на капітана.

— Тепер мало на тім зависить, чия то була вина. Гевкурст — відповів Каін — о тім поговоримо иншим разом, бо на тепер маємо повно роботи. Човна спустити як найскорше і нехай кождий з вас сам заосмотрить ся в оружиє і муницию! Будьте спокійні, люди! Шунер сильно вбив ся на скалу і не зараз потоне; поволи всьо, що на нїм є, зможемо уратувати.

Розбишаки послухали приказів капітана. Спущено всї три човна на воду. До першого перенесено всїх ранених і Кляру Альфарез, котру проводив Франціско. Коли люди заосмотрили ся в оружиє, підняв ся Франціско, котрому розходило ся о охорону Кляри, обняти команду над тим човном і велїв сейчас від'їздити від корабля.

З воєнних кораблїв бачено, як „Месник“ ударив собою о скали і як розбишаки спустили з покладу всї човна та уоружували їх. Сейчас оба кораблї закинули якори, спустили й свої човна та обсадили їх сильно людьми в надїї, що удасть ся їм дігнати ворога і відтяти єму дорогу, заки розбишаки дістануть ся до острова і там приладять ся до завзятої оборони; бо хоч самі кораблї не могли наблизити ся до скал, то однако вода в многих місцях була досить глубока, аби можна було плисти човнами. Вскорі по тім, як Франціско відплив від „Месника“ з своїм човном, почали наближати ся, перерізуючи пінячі ся на скалах филї, човна воєнних кораблїв, аби дігнати розбишаків. Они же видячи то, приспішили приготовленя до від'їзду. Друге човно відчалило від шунера і в хвили его від'їзду вскочив на него і Гевкурст. Каін лишив ся ще на шунері, обійшов долїшну часть корабля, аби пересьвідчити ся, чи не лишив ся на нїм який ранений і вкінци на послїднім човні полишив свій корабель та поплив за товаришами, о якої пів милї за човном, котрим їхав Гевкурст.

В хвили, коли Каін опускав шунер, тяжко було сказати, чи човнам воєнних кораблїв удасть ся зловити котре з човен розбишацких. Обі сторони напружили всї свої сили і коли перше човно з Франціском і Клярою причалило до берега, були перші з допливаючих не дальше віддалені від утїкаючих як пів милї. Але мілкі місця перетяли їх дорогу і то спинило їх швидкість на користь розбишаків. Гевкурст приплив також до берега, коли з човна висланого фреґатою вистрілено з осьмофунтової армати. Послїдне човно розбишаків було все ще яких сто ліктїв віддалене від берега, коли друга куля вистрілена з великого човна фреґати, котре не могло переплисти через скали, поцїлила зад човна. Вода з великою силою вдерла ся до середини і човно затонуло.

— Він погиб! — крикнув Франціско, що відвів Кляру до одної печери і тепер стояв при входї до неї, аби боронити дївчини. — Они затопили човно капітана — нї, он-там пливе він до берега і буде тут скорше як анґлїйскі моряки.

Було справдї так, як він говорив. Каін відважно боров ся з филями і плив до малої пристани, котра була близше того місця, де потонуло човно, як залив, де причалив Франціско з Клярою і раненими. Між обома заливами здоймив ся ряд висше положених скал, котрі перерізували пісковий берег і вибігали трохи в море та там губили ся в водї. Франціско міг легко відріжнити капітана від прочих, що також плили до берега, бо він був далеко попереду других, але коли близше підплив до берега, закрили его скали перед очима Франціска. Занепокоєний о его ратунок вдер ся Франціско

відложеня цілої справи кредитів аж до предложеня остаточних і добре виготовлених плянів.

Міністер маринарки обстоював при первістнім проекті, вказуючи, що відложене справи єсть відложенем оборони краю.

Дальшу дискусию відложено до понеділка.

На понеділковім засіданю Дума вибрала комісию зложену з 21 членів для нарад над проектом закона о Финляндиї. В єї склад входить: 7 жовтнівців, 7 членів правиці, 6 кадетів і поступовців і 1 член лївиці.

На тім засідане скінчило ся.

„Бірж. Ґазета" доносить, що в Думі внесе правительство на другий тиждень проект закона в справі реорґанізациї армії. Правительство буде домагати ся кредиту 700 міліонів рублів на маринарку, а 650 міліонів рублів на армію, кріпости і т. д.

Той кредит має бути розложений на 10 літ.

Новинки.

Львів, дня 6 цьвітня 1910.

— **Відзначене.** Є. В. Цїсар надав президентови гал. Дирекциї почт і телеґрафів, Іванови Любич Сеферовичеви з нагоди перенесеня на его власну просьбу в сталий стан спочинку ордер зелїзної корони II кляси.

— **Президент львівскої Дирекциї почт.** Є.В. Цїсар іменував старшого радника почтового Ришарда Вонатерпя у Львові начальником дирекциї почт і телеґрафів у Львові надаючи ему титул президента тої дирекциї.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справедливости іменував судиями авскультантів: Алекс. Ластовецкого для Вашковець, Дим. Байрака для Кіцманя, Мик. Балицкого для Сторожинця і дра Йос. Кравза для Львова; перенїс судию Вікт. Томащука із Сторожинця до Радовець. — Львівский висший суд краев. іменував офіцияла канцел. в Печеніжині Ів. Кіркіна ст. офіцияломканцелар. ad personam з полишенем в дотеперішнім місци службовім. — Дирекция почт і телеґрафів перенесла управителя почтов. Стан. Савицкого із Скали до Сокаля, а практиканта почт. Мик. Моравецкого зі Львова до Золочева.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля Каси ощадности). Початок о год. $7^1/_2$ веч.

В четвер, дня 7 с. м. „Суєта", комедия в 4 діях Карпенка Карого.

— **Дрібні вісти.** В Калуши відбудуть ся дня 10 с. м. о 2 год. по полудни збори філії Тов. „Просьвіти".— З днем 16 с. м. будуть вози електричного трамваю курсувати від 5 год. 30 мін. рано до 11 год. 45 в ночи. — Місто Відень числить тепер 2,085.888 жителів. — П. Мар. Бікок зґубила срібний дамский годинник тульскої роботи. — В Терноноли лютив ся в неділю і понеділок так сильний вихор, що зривав дахи і ломяв дерева. — З помешканя Т. Гурного при улици Замарстинівскій викрадено книжочку гал. каси ощ. на 240 К виставлену на імя Олени Гурної. — Зі стайні п. Барта на Богданівці вкрали оногди злодії коня з упряжю і візком.

— **В Денисові** відбули ся дня 27 марта с.р. загальні збори „Кружка дівчат", котрий єсть вже від 5 літ і має 65 членів. Членьска вкладка виносила 50 сот. річно, але деякі члени складали висші вкладки добровільно. Товариство брало участь в обході ювілею „Просьвіти", спільно з „Соколом" урядило 5 аматорских представлень і два вечерки з танцями. Товариство обіслало було виставу в Стрию ручними роботами своїх членів, найбільше вишивками і тюлевими вставками. Комісия виставова відзначила єї роботи бронзовою медалею. Бібліотека тов. числить 257 книжок, які виповичувано 486 читачам. Около розвою „Кружка" заслужила ся панна Іванна Бородиєвичівна.

— **Загальні збори „Руск. Тов. педагогічного".** На пополудневім засіданю зборів предложив о. Лежогубский іменем комісиї для вибору виділу на голову знов о. крилошанина Чапельского, що на сїм становищи заслужив ся богато для товариства, однак о. Чапельский заявив, що того достоїньства рішучо приняти не може, покликуючись на свій вік, який не позволяє ему розвинути енерґії та працї, потрібної до веденя товариства з так сильно розвиненими агендами. Бесїдник радить вибрати на се становище молодого і сильного робітника. З огляду на те о. Лежогубский поставив кандидатуру професора дра Остапа Макарушки, що також заслужив ся дуже для товариства а як голова комітету будови бурси показав ся першорядною силою. Др. Макарушка відмовляв ся від того становища, яке під теперішну пору вимагає незвичайно енерґічного чоловіка, що всї свої сили посьвятив би так великій краєвій інституциї. Може знайде ся хто відповіднїйший. Однак на внесене директора Малицкого дра Макарушку вибрано одноголосно через акламацию головою.

Тепер приступлено до вибору 7 членів виділу і 3 заступників. Ухвалено голосувати картками і в тій цїли зарядженo перерву. Дальше комісия запропонувала до контрольної комісиї Ом. Савевича, дра Вол. Левицкого і Нест. Пшеничского, котрих і вибрано через акламацию.

По сїм забирає голос ново вибраний голова, др. Макарушка і дякуючи зібраним за довіре, заявив, що приймає вибір, бо vox populi vox Dei. По силам буде старати ся не завести довіря загальних зборів. Як дотеперішний член виділу від кількох лїт уважає своїм обовязком зложити щиру подяку о. Чапельскому, що від 1902 р. працює в товаристві і довів его до такого сьвітлого розвитку. Теперішна хвиля для товариства незвичайно важка і бесїдника жде трудна задача. Живемо в „столїтю дитини". Педаґоґія заняла одно з перших місць в людскій програмі, а тим більше нашим обовязком дати своїм дїтям національне виховане. До того доведе лише наша школа. І саме тепер серед нашого народа проявляєть ся чимраз більший рух около здвигненя нашої школи. Уся наша суспільність захоплена тепер акциєю в справі власного університету, власних середних і народних шкіл, а також шкіл жіночих. В тій акциї Рускому Тов. педагогічному припадає першорядна роля і виділ буде дальше працювати в тім напрямі. Треба лише, щоби наша суспільність не дала справі упасти і ширила чим раз інтензивнїше ідею нашої школи.

Підчас коли др. Ковшевич в своїм викладі порівнував наше товариство педаґоґічне з иншими інституциями, комісия скрутацийна скінчила свою роботу та оголосила результат голосованя на членів виділу. Вимагане число голосів одержали і вибрані членами виділу: др. Ковшевич, Гладишовский, о. Чапельский, Бережницка, Мороз і о. Лопатиньский, а заступниками членів вибрані: Бучацкий і Лукашевский. До тїснїйшого голосованя прийшли Коць і о. Лежогубский та Мриглоцкий і Ґерусїньский. На внесенє о. Лежогубского збори покликали до виділу п. Коця яко члена і п. Мриглоцкого яко заступника члена.

Ширша дискусия завела ся над справою реформи статутів. Промавляли п. Гладишовский, о. Лиско, др. Ковшевич, о. Лопатиньский і п. Малицка. Ухвалено внесене о. Лопатиньского, щоби справою зміни статута заняв ся сам виділ і до комісиї покликав найвідповіднїйших людий, — та внесенє п. Малицкої, щоби виділ порозумів ся з иншими рускими товариствами, що мають аналоґічні цїли і подїлив ся з ними тереном та обємом праці. Ухвалено також внесене п. Крушельницкого, щоби виділ приступив скоро до креованя статутової комісиї і щоби она в означенім часї — пр. до двох місяців — подала проект зміни та вислала его філїям, а на найблизших загальних зборах у вересни прийшла з готовим. По вичерпаню порядку дневного закінчено наради о 8 годинї вечером.

— **Про катастрофу в Екеріто** доносять, що з тих, котрі хоч тяжко попечені, ще виратували ся, померло знов 9. Так отже загальне число погибших виносить 286, з того з самого Екеріто 238 а 48 із сусїдних сіл. В селї настав вже спокій, але тяжко навіщені сумують і майже не показують ся з хат. Всїх, котрих не можна було розпізнати і длятого похоронено їх в спільнім гробі, було 122. Заким їх похо-

---

на скалу і глядів в долину. Каін був лиш на кілька кроків віддалений від берега, коли роздав ся вистріл рушниці. Відтак видко було, як капітан судорожно кинув ся цїлим тілом, підняв ся до половини з води — затряс ся, вода зачервенила ся — і він норинув під водою.

Франціско зіскочив зі скали в долину і побачив там причаєного Ґевкурста з рушницею в руці, як єї знов набивав.

— Драбе! — крикнув Франціско — відповіш за то!

— Лише не тобі! — відповів Ґевкурст, що вже був набив рушницю. Він підніс оружиє і прицілив ся до Франціска.

Куля поцілила Франціска в груди; він заточив ся, мав ще на стілько сили, що вибіг знов на гору і дїставши ся з трудом до печери, упав коло ніг Кляри.

— Ох Боже! — скрикнула дївчина — ви ранені? Хтож мене тепер охоронить?

— Майже не вірю — сказав Франціско слабим голосом; по якімсь часї же додав притискаючи руку до серця: — Я чую ся сильнїшим.

Кляра отворила его кафтан і пересьвідчила ся, що пачка, яку Каін дав Франціскови і котру він сховав на грудях, була поцілена кулею. Куля не перебила єї, але від сильного удару в груди зробило ся хлопцеви слабо і его голова упала на плечі Кляри.

Але тепер мусимо розповісти, що діяло ся в другій партиї, котра брала участь в тих зворушуючих подіях.

Едвард Темпльмор слідив з свого корабля з великим напруженем за рухами шунера, як він ударив о скалу і як відтак неустрашимі розбишаки старали ся ратувати. Его великий дальновид позваляв ему всьо добре бачити, що діяло ся і болючі чувства, які ним заволоділи, перемінили ся в горячкову лютість, коли на хвилю добачив білу одежу женщини, яка появила ся була на покладі ушкодженого корабля — як она відтак вcїдала до човна а при тім, як здавало ся зовсїм, не ставила опору свому товаришеви — як наставили ся руки, аби єї взяти і як відтак она простягнула свої руки, аби дати ся підпирати. — Чи то могла бути Кляра? Де було там видко опір, а хочби пробу даремного опору, як того він міг надїяти ся, знаючи єї.

Подразнений тими чувствами, з яких сам не міг собі дати справи, відкинув свій дальновид, вхопив шаблю і вскочив в то човно, що вже готове стояло коло шунера, приказавши чим скорше їхати другим човнам за собою.

Що ему ще нїколи не лучило ся при нападї на неприятеля, то сталось ему тепер. Ним заволоділо нараз чувство, немов би тратив відвагу — зробилось ему студено і почав дрожати на цілім тїлі і коли він собі уявив страшні насильства і дикість морских опришків, стали перед его очима найчудовищнїйші образи. Коли наблизив ся до берега, стояв на однїй з лавок на заді човна — блїдий, змінений, з дрожачими устами. Его чувства були би для него невиносимими, колиб не піддержувала его була ще більша жадоба мести. Він стискав шаблю рукою, а між тим скорі удари серця немов би кликали до него: крови, крови!

Наблизившись до вузкого заливу, побачив в отворі печери якусь женщину. Чим близше підпливав, тим лїпше розпізнавав єї — то була Кляра! Єї імя було на его устах, коли почув два скорі вистріли Ґевкурста — бачив як Франціско біг і упав — а відтак — який страшний вид для него! — бачив як Кляра підбігла до того молодого чоловіка, як его підпирала, як він склонив голову на єї груди — чи міг ще вірити, що бачив? Чи то справді могла бути его суджена? Так, була дїйстно она, а той молодий чоловік мусів бути розбишакою. Саме отворила его кафтан на грудях і глядїла, як він приходить знов до себе. Едвард не міг довше стерпіти того виду; закрив рукою очи і крикнув шалений з заздрости громовим голосом:

— Уступіть ся, хлопці! Коли вам жите миле, уступіть ся!

(Дальше буде).

ронено, завізвала жандармерия присутних, щоби ще раз приглянули ся їм, може їх розпізнають. Дехто й послухав та пішов, але трупи були так ушкоджені, що їх не можна вже було ніяк розпізнати. Декотрим бракували навіть голови. До хороненя тих трупів треба було закликати до помочи Циганів, бо инші навіть не хотіли близше приступити до погибших. Цигани скористали з сеї нагоди, щоби ще дещо й украсти, о скілько то би дало ся. Показало ся, що они від погибших позабирали годинники і гроші. Із Сатмару прислано дві компанії войска, котре по части помагало в похоронах, по части стереже зовсім опустілих домів.

Розповідають ще про один трагічний епізод по тій страшній катастрофі: Коли вже трупи видобуто з під згарищ і деяких з них розпізнано, не міг лиш селянин Иосиф Шебелейбі віднайти своєї жінки і своїх трох доньок. Він станув собі коло обгорівшого стовпа шопи і стояв тут цілу ніч та не хотів рушити ся з місця. Всякі намови, щоби ішов до дому, не помагали нічого; бідачиско зійшов з розуму і казав, що не уступить ся, поки зпід згарищ не видобудуть бодай частинки тіла з осіб єго родини.

Побіда американьских Славян в справі конскрипциї. Дня 15 цьвітня с. р. починає ся в Сполучених Державах північної Америки спис населеня. Правительство зарядило, щоби при списї не увзгляднювано славяньских народів з виїмкою Чехів і Поляків. Се обурило до крайности инших Славян і дня 7 марта на з'їзді в Пітсбурзї запротестували они против тої несправедливости. На з'їзді взяли участь представителї товариств і часописий руских, словіньских, словацких, хорватских і сербских, які вислять разом поверх 250 тисяч членів. Збори одноголосно вибрали предсїдателем п. А. Ровнянка а секретарем п. А. Маматея. Забрав слово предсїдатель і в довшій бесїдї вияснив цїль, яка заставила представителїв усїх поневолених, стогнучих під чужими ярмами наций зібрати ся разом і разом, спільними силами добивати ся своїх прав. Д. А. С. Амброз в довгій бесїдї доказував, що на таке кривдяче усїх Славян розпорядженє американьского уряду головно вплинули чинники політичні; політичний напір доказав сего, що сей уряд поручив Словаків, Русинів, Хорватів і Сербів записувати як Мадярів. Тому покривджені народи повинні всіми силами запротестувати против сего потоптаня їх найсьвятїших почувань. Дальше промовляв представитель „Соединенія", Угрин; він іменно зажадав, щоб маюча удати ся до Вашинґтону депутация вихлопотала від уряду, щоб т. зв. кацапам позволено подавати себе в конскрипцийних бляпкетах за Москалїв (Russians). По належитій відправі данїй єму п. Т. Лабовским, який виказав, що в Австриї нема ніяких Москалів, а є лиш Русини-Українцї, без взгляду на се, чи они роджені на Угорщині, в Галичині, чи на Буковині, а опісля по відправі данїй єму кількома словацкими бесїдниками, збори заявили, що узнають усїх Русинів роджених в межах Австриї тільки як Русинів (Ruthenians) а нїколи як Москалїв (Russians) і лишень в тім напрямі будуть робити заходи в Вашинґтонї. По сїм ухвалено одноголосно резолюцию, в якій зажадано, щоби в переписи населеня увзгляднено всі славяньскі народи. З'їзд вибрав також депутацию, яка мала предложити резолюцию президентови Тафтови.

Дня 10 марта в столици Сполучених Держав, Вашинґтонї, явили ся представителї з'їзду. Привитав їх тут п. А. Сабат, одинокий Славянин, що є членом конґресу. Він повів цїлу депутацию до „Білого Дому", де представив кождого члена президентови, який вельми вічливо приняв депутацию, тїшив ся, „що може стиснути руку вибраним синам Славії". Опісля удала ся депутация до директора цензусового відділу, Дуранда; сей вислухавши жаданя, заявив, що поробить відповідні зміни в конскрипцийних бляпкетах, наколи на се згодить ся сенат і палата послів. Того самого дня ще в сенатї вніс відповідний біл сенатор Олївер, а в палатї послів д. Сабат. В понедїлок, дня 14 марта сенат приняв додаткову резолюцию в справі конскрипциї одноголосно. В палатї послів предложенє пішло під обради 17 марта і тут над ним вивязала ся горяча дискусия. Не йшло зовсім о се, чи єго приняти, чи відкинути, але о річ зовсім формальну, іменно чи оно має йти під обради в приписанім порядку, чи сейчас. І по три пів годинній дискусиї, о год. 4-ій з рана палата послів приняла біл.

Телеґрами.

Краків 6 цьвітня. Арештовано тут агента еміґрацийного зі східної Галичини Фельдмана, котрий в хитрий спосіб визискував еміґрантів.

Варшава 6 цьвітня. Масові ревізиї у урядників інтендантури та в бюрах і помешканях доставників розпочато в суботу в цілім царстві польскім. У варшавскім повітї доконано 60 ревізий, в Лодзї 20.

Любляна 6 цьвітня. В ночи з 4 на 5 с. м. вибух огонь у фабрицї паперу в Меживодю (Zwischenwässern). Згорів цїлий будинок. Машини уратовано. Шкода має виносити звиш 2 мілїони корон.

Будапешт 6 цьвітня. „Pesti Naplo" містить вискази міністра торговлї Гієронімія що до погляду кабінету на реформу виборчу. Міністер сказав, що єго недільна бесїда годить ся зі становищем президента міністрів. Правительство єсть готове розширити право виборче до послїдних границь, о скілько не будуть виставлені на небезпеку цїлість і інтереси угорскої держави. Дальше сказав міністер, що не настало зближенє Тіши до поглядів кабінету.

Петербург 6 цьвітня. Комісия думи для справ оборони держави приняла проєкт закона установляючий континґент рекрутів на 1910 р. в числї 436.535 людий.

Марсилія 6 цьвітня. Вчера в ночи лодка пакетова „Moise" мала відплисти до Тунїсу, часть залоги не хотїла вcїсти до неї. Мимо завізваня підсекретаря дер. Шерона. Чотирох моряків арештовано. Лодка відпливе нинї.

Цїна збіжа у Львові.

дня 5-го цьвітня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	12·70
Жито	8·70	„	8·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	6·20	„	6·50
Ячмінь броварний	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·80	„	7·10
Бобик	6·80	„	7·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	60·—	„	70·—
Конюшина біла	65·—	„	80·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	22·—	„	25·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворец:

З Кракова: **2**$^{\underline{30}}$, 5·$\underline{50}$, 7·25, **8**$^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**$^{\underline{15}}$, 5·40, 10·$\underline{30}$.
З Черновець: **12**$^{\underline{20}}$, 5$^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*), **2**$^{\underline{05}}$, 5·53, **6**$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11$^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9$^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10·$\underline{12}$.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·$\underline{44}$, 6·$\underline{29}$*), 11·$\underline{55}$*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·$\underline{28}$, 6·13*), 11·$\underline{39}$*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8$^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9$^{\underline{35}}$.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9$^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9$^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·$\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·$\underline{15}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11$^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**$^{\underline{45}}$, 3$^{\underline{50}}$, **6**^{25}, 8·40, **2**$^{\underline{45}}$, 3·30*), 6$^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11$^{\underline{15}}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8$^{\underline{00}}$, 11$^{\underline{10}}$.
До Черновець: **2**$^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6$^{\underline{00}}$*), 10$^{\underline{38}}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6$^{\underline{55}}$, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·$\underline{45}$.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7$^{\underline{10}}$, 11$^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6$^{\underline{30}}$.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8$^{\underline{39}}$, 11$^{\underline{32}}$.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6$^{\underline{30}}$, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 5·$\underline{53}$*), 6·32, 1·49*), 6·$\underline{50}$, 10·$\underline{54}$*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8$^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8$^{\underline{34}}$
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5$^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).